

Ese de două ori în septemana: Joi-a și Domineca; era candu va pretinde importantia materieloru, va esi de trei sau de patru ori în septemana.

Pretulu de prenumeratiune.

pentru Austria:
pe anu întregu 8 fl. v. a.
„ diumetate de anu 4 fl. v. a.
„ patraria 2 fl. v. a.

pentru Romania și strainatate:
pe anu întregu 12 fl. v. a.
„ diumetate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresă si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditura; câte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuție și alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde câte 7. cr. de linia; repetirile se facu cu pretul scadiutu. Pretulu timbrului câte 30 cr. pentru una data se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA.”

Apropiandu-se lun'a lui iuliu, candu tote abonamentele de pre semestrulu primu și trimestrulu alu doilea espiira, provocamu cu onore pre toti domni prenumeranti ai nostri de acesta categoria, să grabesca a-si renou abonamentele, pentru ca să nu fimu necesitati a li intrerumpe espedarea foiei; cu o cale provocamu pre toti cati ar dori a intră în numerulu prenumerantiloru și celitoriloru nostri, să binevoiesca a ne onora cu prenumeratiuni noue. —

Programulu nostru si modulu de aperature și desvoltare alu aceluia în fôia noastră sunt — cum credemu, destulu de bine cunoscuta Publiculu romanu întregu.

Interesulu specialu ce fôia noastră are să ofera natiunei în celu mai de aproape periodu de timpu, este a supr'a pertractariloru de impacatiune cu Serbia în Carlovetiu, si rezultatele si — epochalele consecintie ale aceluia pertractari, cari — desi nu succesera în deplinatate dupa dorintia si staruintia noastră, totusi sunt calificate d'a ni completă ierarhia natiunale ortodossa, si prin acesta natiunea — cu vre-o 50 — 60,000 de fii pre amati, cari de multu se considerau ca perduti pentru ea, si d'a estinde influintia si cultura romana spre tianuta, unde de unu seclu si mai bine romanismulu a fostu sugrumatu de totu!

În Foisiora avemu se incepemu a publica una novela istorica mai lunga de unu interesu nespusu si de o frumsetia incantatoria.

Preste totu „Albina,” pre catu modestele poteri ni vor iertă, are să devina din ce în ce totu mai multu corespondentia scopului ce si-a prefriptu, si — deca pan' acuma multi ni se planseră si caira că n'au urmarit'o regulatu cu atentiunea lor, credemu că — si mai multi se vor cafi cei ce în urmatorulu semestru vor trece-o cu vederea.

Preturile remanu si mai departe cele moderate, ce se vedu în fruntea foiei, si — recomandamu si asta data tramiteria baniloru prin avise sau asemnate postale, cari oferu tote doritele inlesniri.

Redactiunea.

Pesta, in 1. iuliu n. 1871.

Dupa scirile ce avemu din Carlovetiu, Delegatiunea romana întreaga petrece acolo si — mai în tota d'a tiene conferintie lungi cu cea serbesca. Ea dejă a discutatu tote puntelo controverse si în multe privintie a aflatu deslegarea dorita; în unele principali insa, a nume în privintia manastiriloru, în privintia desdaunarei pentru resiedintiele si averile comune din Temisiara si Versietiu — nu s'a potutu impacă; ba nici în privintia partii diu fondurile din Carlovetiu n'a potutu ajunge acea multamire la carea contă ca de sicuru. — Mercuri si joi a fostu să se incheie activitatea în Carlovetiu si celu multu pre ieri se parasesca Carlovetinlu, lasandu acolo numai pre presiedinte si referinte pentru a stilisă actulu finale cu serbiu impreuna, carele apoi se va supune aprobarei sinodeloru eparchiale din Aradu si Caransebesin, pentru care scopu aceste sinode probal-minte vor fi convocate catu mai curendu la o sessiune straordinaria. Dupa statoririle din Carlovetiu este — precum ni se scrie — să se desvôlta o mare si rapede activitate în privintia comuneloru amestecate, astfelu, încatu pana la finitulu anului curinte — tote câte numai se pota despartii pre cale conventiunala, să fia despartite, ér în privintia acestuniloru ne impacaveri, să se încépa procesele necesarie. — Atât'a asta data pentru linisirea spireteloru ce privescu a ingrigire si chiar temere spre Carlovetiu. —

Tare, avuta, potinte tiéra a fostu Francia, cea mai poterica dóra pre facia pamentului — pana n'a fi nefericita prin infioratoriulu resbelu. Resursele ei nesecabili, vengiositatea poporului francesu s'a doveditu astadi mai multu de catu veri o data, candu în câteva ore subscriptiunile pentru „imprumutulu de liberatori” — cum i dicu francesii, potstrecura două miliarde si diumetate, — ba dupa cum anuncia o scire telegrafica, întregulu imprumutu de cinci miliarde ce are Francia să le platésca Germaniei — să se fia esoperatu mai numai de subscrietorii din Francia! Acestu rezultatu a produsu asia dicendu o sensatiune în Europa, si lumea érasu privescu spre Francia, o admira — si ca totu dreptulu, pentru resursele ei. O tiéra care dupa miile de loviri ce le pati ea în giganteculu resbelu; o tiéra care la incheierea

acestui afurisitu resbelu se decretă de mórta prin tratatulu de pace, éra acuma dede probe nedubitabili că nu e mórta ci că sufletulu ei nici în abisulu nefericirii nu desperéza ci s'aventa de nou spre lucrare, o astfelu de tiéra cum este Francia, fora parchia sub sôre, în fericire intocmai ca astadi în nefericire, — nu pôte se péra; nu — ea, presupunendu pace interna si regimu republicanu, în scurtu timpu se pôte reculege si intari pentru a dá de nou peptu cu trufasiulu némtiu si a-si resbuna, căci santa este resbunarea ei.

Intr'aceea insa pre langa condemanrile ce le essecuta tribunalulu martialu care ieri si incepù functiunea — mai esiste si reulu că rescôla din Algeria nu s'a suprimatu inca, ba — dupa cum suna reporturile, s'ar totu mai estinde. Regimulu republicanu alu Francei insu au luat cele mai aspre mesuri pentru a pune capetu insurgentiei fanaticiloru arabi, cari inca vreu se faca si ei o tiéra „nependinte.”

Pap'a celu infalibilu din Rom'a în amar'a sa desparare si în paresirea sa de catra tota lumea — astépta ca Ddiu să faca o minune, căci fora o minune — dice densulu — e totulu perdutu. Ca astadi 1. iuliu Santi'a Sa infalibila trebuie să fia plecatu din Roma eterna căci a fi spectatore alu splendidei festivitati ce vor arangia fratii nostri Italiani, dóra nu va voi să fia! În despararea sa, santulu Patrie revocandu si în memoria splendid'a epoca din mediulu evulu, candu domnia papismulu preste lume si judecandu starea sa de astadi, i vine să ié lumea în capu. Dar sic transit gloria mundi! —

Dupa reporturile din Madrid, situatiunea financiaria a Spaniei este despartoria, si se dice că acesta tiéra, sfaremata în bazele ei fundamentale, merge spre vertegiu de bancrota de statu. Acesta este consecintia ultima a regimeloru denaturate, — nefericirea unui poporu, odinora atâtu de gloriosu. —

Comissiunea esmisa de ministeriulu ungurescu pentru statorirea resiedintieloru judecialoru regesci — scrie „P. Ll.” — ieri în 30 iuniu si a implinitu misiunea sa Proieptulu de lege relativu la acesta cauza se va subterne catu mai curendu consiliulu ministerialu, care-lu va statorî definitivu. List'a resiedintieloru oficiali de categoria judecatorésca deci se va comunică municipialoru inca septeman'a viitoria.

Tractatele de impacatiune ale Cehiloru cu guvernulu austriacu să aiba unu rezultatu forte multiamitoriu pentru ei, cari pentru acéa s'ar fi resoltatu a luă parte în senatulu imperialu; modulu în care vor să tramita reprezentantiiloru acolo, remane a si-lu alege ei insisi.

În siedintia delegatiunei de la 28 iuniu obieptulu discusiunei a fostu portfoiulu dlui Beust cu care delegatii Ungariei astadata, cu exceptiunea lui Zsedényi — au fostu indestuliti. Delegatii magiari tienura cu acesta ocaziune discursuri catu tote dilele. Deosebita atentiune merita contele Széchen, cu atâtu mai vertosu, pentru că densulu insusi a luat parte, în persôna, la conferintia de Londra ce dede freu liberu Rusiei pe marea négra. Dar ce a respunsu luminatulu conte, ar fi potutu raspunde ori si care laicu care nu e versacu în „politica naltă”, — respunsu adeca că în crisele decurse monarchia n'a potutu face altu ce decatu — ce a facutu. Dar ore cine este caus'a atatoru crise ce nelinicescu spiritele poporului si amenintia a sguđu tiéra în bazele ei fundamentale, dacă nu insusi regimulu, caruia pre langa tote erorile sale i se incrediura viitoriulu patriei?

De câteva dile în cociia ungerii n'au pace nici în somnu de scirile respandite în fôia feudala „Vaterland” din Viena, dupa cari regintia Serbiei ar avé planulu secretu a delatură pe junele Milan de pe tronul si a-lu inlocui cu unu principe rusu de nascere. Dacă sunt fundate ori nefundate aceste faime, nu ne vom încerca a scrută, destulu că ungerii, ca de comunu, candu audu numai de rusu, se temu ca alu bata-lu crucea de tamăia. Isvorulu de unde vinu acele „faime tendentiose” — precum dicu ungerii, nu pôte fi altulu decatu „esaltatulu si fanaticulu Milicicu.” Ori cine să fia — atât'a stă că totu trebuie să fia ceva adevératu în acesta cauza — căci fumu ese numai de unde este focu si deci alérga ungerii în tote partile de se prapadescu, — pentru a află că ore în adevér se fia seriosa ideia „escentrica” a lui Milicicu sau cumva chiar a lui Stratimirovics, care pan' aci a fostu guvernialu. —

În Camer'a Romaniei septeman'a trecuta să presentă o petitiune din Jassi, prin care se cere revisiunea unoru legi din constitutiune. În acestu pasiu alu cetateniloru din Jassi, cei preocupati si cei ce credu că constitutiunea tierii

FOISIÓRA.

BAIÉTULU IONASIU.

Ionasiu éra unu baietelu frumosielu, de doi ani trecuse si mergea pe trei. Candu veri unulu dintre caseni i tindea băt'a, Ionasiu prindiundu se de ea umblă ca unulu mare. Déca insa Ionasiu cercă din candu în candu se umble liberu, fora ajutorulu bâtei, mergea cam vluégu, din dunga în dunga, par' că voia să satireze pre tata-séu, imitandu-i pasii cestuia din acele mominte în cari venia a casa cu rachiu pre multu în capu de la jupanulu Iticu.

Intr'un'a de dile baietielulu nostru, des pretiundu băt'a ce i se tindea, se luă singuru si liberu a fuguti'a prin casa, clatinandu-se ici în drépt'a colia în stang'a, pana ce dandu cu capulu ciocu de unu picioru de mesa, facu zupu de pamentu Ionasiu celu dragalasiu. Tiene-te la tiepete, la vaiete si tanguiri. Aao, vaai! „Éca clopotielulu teu, taci dragăca; cartea ta cea cu tipuri maudre, nu

plange iubite; cauta la calulu teu, să te joci cu elu, dar' nu plango, nu plange!” — Tote sunt în daru, căci nu e modru de a-lu molcomi, pana ce în fine, plinu de dorulu de isbanda, Ionasiu se scolă si batu piciorulu mesei, nesciindu că manuti'a lui are să senta mai tare de catu mész'a; se linisă apoi casi cel'a care a capétatu o satisfactiune.

Invetiatur'a.

Acesta povesta — dise Mitru dascalulu celu betranu carele cetia gazete tieraniloru aduna i a-lu ascultă sub umbr'a unui nucu într'o di de domineca — acesta povesta vi-am spus'o ca să intielegeti disputele ee le auditu din gazetele nostre, si să intielegeti pentru ce tinerii dau în cei betrani. Intipuiti-ve că gazetele nostre, adeca politica natiunei romanesci, ar fi o casa mare, séu cum dicu cei carturari: diurnalistic'a este o sala. În cas'a mare cauta să fia mai multe mese, si aceste mese în cas'a politice romanesci sunt principale adeca credintiele nostre. Déca intra în cas'a ta unu omu de omenia, i puni pane si sare pre mész'a, dupa

obiceiulu nostru din betrani, — éra pre mész'a nostra din cas'a politice, adeca pe principia, punemu onorea nostra carea va fi buso'la si sentinel'a, adeca aretatori'a si pazitori'a viitoriulu nostru. Aceste mese, adeca principia, sunt solide, va să dica sunt tarii tiepene. Betranii nostri ne-au invetiatu aceste principia, si noi candu privimu la densii este casi cum am vedé principiulu intrupatu, adeca casi cum am poté pipai mész'a onorii nostre nationali, séu precum dicu cei carturari, omulu reprezenta principiulu. — Tinerii nostri, cari acum iuvétia a umblă în cas'a politice, mergendu p'intre aceste mese onorabile si clatinindu-se candu în coci candu în coló casi baiétulu Ionasiu, dau cu capulu ciocu câte de unu picioru de mesa, apoi se scolă aprinsi de dorulu de isbanda si batu mész'a, adeca dau în omulu care reprezenta principiulu, nesciindu că mai în graba are se sentia manuti'a loru de catu mész'a cea solida. Asia-dara să nu ne superamu căci acesta este obiceiulu baietiloru: déca se lovescu în mesa, batu mész'a, déca se lovescu în cuptoriu,

batu cuptoriulu. Acusi vor cresce mari si atunci vor scé umblă fora a se loví; séu déca s'ar loví din nebagare de séma, celu putionu vor scé se nu bata căci are se-i dóra man'a loru propria.

„Ddiu să-ti tiena si să-ti créscă invetiatur'a, dle invetiatoriu, că bine si frumosu ne inveti!” — disera tieranii betranului invetiatoriu si asia i dice si cel'a care i-a culesu povestea si invetiatur'a de o asiédia în scrisôre

Isopu de la Vertopu.

Patent'a Imperatului Iosifu II. pentru stergerea iobagiei.

Imperatulu Iosifu II. (1765—1790) si-a lasatu unu nume bunu si iubitu la popórale din acesta imperatia (subtragendu elementele aristocratice) si mai vertosu la romani, cari si atunci éramu democrati si apesati. Pertru multe bunatatile lui, pentru reformele mar'ale acestui principe-filosofu, si pentru intentiunile nobile, romanulu l'a iubitu si-i onóra suvenirea în câtu nici nu-i vine se pomenésca despre o sminta ce

